

TORONYIRÁNY

XIV. 41.

2020. október 11.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 28. vasárnap

Jézus Krisztust joggal neveztük megváltónak. Igazolta, hogy az isteni élet teljességét hozta nekünk. A teljesség megmutatkozott érényeiben, tanításaiban, csodáiban, az Atya iránti bizalmában, az emberek iránti nagylelkűségében, szeretetében és végül kifelé is tapinthatóvá vált feltámadásában. Megszentelte törekvéseinket, munkánkat, szenvedésünket és halálunkat. Kiengesztelte a bűnt és megadta a lehetőséget, hogy Isten gyermekeivé váljunk. Megvalósította a természetfölötti rendet, ahol az ember az Istennel fennálló kapcsolatból él. Mint próféta a végleges tanítást hozta, amelynél magasabbrendűt és vigasztalóbbat senki nem adhat. Mint főpap áldozatával tökéletessé tette Isten imádatát a földön, s a kegyelem kiárasztásával biztosította az ember megszentelését. Végül mint fő és az Isten országának királya, biztosított, hogy minden embert magához vonz (Jn 12,32), mindent egyesít saját fősége alatt (Ef 1,10), és az idők végén ezt az országot adja át az Atyának (1Kor 15,28). Az ember tehát Krisztus által új kapcsolatba került Istennel, és ez a kapcsolat az egész emberi lét felemelését jelenti.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 25,6-10a** Izajás próféta a végső messiási időket egy végtelenül nagyvonalú vendégséghez hasonlítja, ahol Isten, a vendéglátó megszünteti az ember minden szenvedését és minden igazságtalanságot.
- 2. Fil 4,12-14. 19-20** Bár Pál apostol megtapasztalta és megtanulta a nélkülözést is, mégis hálás a filippi közösségnek a hozzá eljuttatott adományokért, melyeket szeretetük jeleként értelmez.
- 3. Mt 22,1-14** Jézus példabeszédben egy királyi lakomához hasonlítja Isten Országának végkifejletét, ahová kivétel nélkül mindenki meghívást kap, de nem mindenki bizonyul méltónak rá.

A királyi lakoma

Az ókorban az ünnepi és a menyegzői lakoma több napig is eltartott. Salamon a templom felszentelésekor hét napon át látta vendégül a népet (1Kir 8,65). A vallási hagyományban a lakoma előképe lett az Istennel fennálló boldog együttlétnek. Ezt a példabeszédet Lukács egyszerűbb alakban közli. Nála még a történeti helyzet a döntő. Bár az ő könyve valószínűleg később keletkezett, mint Mátéé, de ő a forrásokból az ígéhirdetés korábbi formáját illesztette könyvébe. Mondanivalója az, hogy elsősorban a zsidó nép volna hivatalos az Isten országába, de mivel előítéleteik és földi reményeik miatt nem jönnek, azért Isten idegenekkel tölti meg a házát. Máténál már fontosabb a példabeszéd egyházi alkalmazása. Ő már királyról beszél, aki fia számára rendez menyegzős lakomát. A király az ószövetségi vallási nyelvben Isten hasonlata. A Fiú itt Jézus Krisztus, aki új népet szerzett magának, azért lehet rá alkalmazni az ószövetségi képet, a vőlegény és a menyasszony kapcsolatát. Az evangélistánál tehát ez a menyegzős lakoma Isten országának megvalósulása az egyházban. A király szolgálain keresztül értesíti a meghívottakat, hogy minden készen van, jöjjenek késedelem nélkül. Máténál magyarázkodás nélkül visszautasítják a meghívást, Lukácsnál különféle okokat hoznak fel, de a példabeszédben nem kell minden részletet külön magyaráznunk. A szövegben „meghívottak” szerepelnek. Nem azért, mert a szolgák már előbb is jártak náluk, hanem azért, mert így világosabb, hogy az ószövetségi népről van szó, amelyet a próféták jövődölései figyelmeztettek a Megváltó eljövetelére. Lukácsnál szolgák bántalmazásáról nem esik szó, Máténál azonban a meghívottak nemcsak mentegetőznek, hanem durván bánnak a szolgákkal, sőt egyeseket megölnek közülük. A mondanivalót itt az ellentét jelzi. A király örömmün-

nepre hívja őket, ők viszont gyászt okoznak. Josephus Flavius Hiszkija király idejéből említ hasonló esetet. Lukács nem beszél a meghívottak megbüntetéséről sem. Máténál ellenben a király elküldi csapatait, a gyilkosokat felkoncoltatja és városukat (nem városaikat) felégetteti. Ebben egyesek Jeruzsálem pusztulásának, mint a kirótt ítéletnek a képét látják. A király közben arról is gondoskodik, hogy háza megteljen vendégekkel. Szolgáit kiküldi a „keresztutakra”, vagyis a különböző irányból jövő utak kereszteződésére, hogy hívjanak be mindenkit, akit találnak. Ez pedig itt már a külső misszió képe. Isten országába meg kell hívni a pogányokat is, illetve mindenféle embert, „jókat és rosszakat”. A szolgák végrehajtják a parancsot, s a ház megtelik vendégekkel.

A történet eddig Máténál is kerek egésznek alkot. A benne levő tanítás az, hogy Isten országa megvalósul akkor is, ha a zsidók nem fogadják el Jézust megváltónak. Lukács nem is keres más következtetést. Máté szövegében azonban újabb fordulat áll be. A király bejön és megnézi a vendégeket. Észrevesz egy embert, akin nincs menyegzős ruha. Amikor felelősségre vonja, az csak hallgat, s nem tud semmit felhozni mentségére. A király kidobja a külső sötétségre, ahol sírás és fogcsikorgatás az osztályrésze.

A rész már fölvet néhány kérdést a magyarázó előtt. Hogyan legyen menyegzős ruhája annak, akit az utcáról hívtak be? Mivel követett el olyan hanyagságot, hogy ekkora büntetésben részesül? Nincsenek olyan emlékeink, amelyek igazolnák, hogy Jézus korában a lakomára vagy menyegzőre meghívottaknak ünnepi ruhát osztottak volna ki. A Szentírásban egyszer van szó arról, hogy a fáraó József apjának és testvéreinek ünnepi ruhát ajándékozott (Ter 45,22). Lehet, hogy ez a Máténál talált többlet eredetileg külön példabeszéd volt, s az evangélista a kettőt igehirdetési céllal összevonta. Az egyházban ugyanis már nemcsak az volt fontos, hogy a zsidókon kívül a pogányok is tagjai lehetnek az Isten országának, hanem az is, hogy akik tagjai lettek az Istennel fennálló életközösségnek, amelyet az eukarisztikus lakoma is jelképez, azoknak meg kell őrizniük a keresztségben kapott istengyermeki lelkületüket. Ilyen értelemben az egyházban minden meghívott új ruhát kap, s ezt nem szabad elveszítenie. Istennek joga van, hogy bármikor ellenőrizze és számon kérje lelkünk állapotát. A külső sötétség és fogcsikorgatás a kárhozát képe. A veszély azt fenyegeti, aki tudatos bűnökkel kivetkőzik a megigazultság állapotából, s így méltatlanná válik az Istennel fennálló közösségre.

A példabeszédek záradéka is magyarázatra szorul: Sokan vannak a meghívottak és kevesen a választottak. A megállapítás inkább Máté szövegének 10. verse után kíváncsúnk. Az ószövetségi népből sokan vannak a hivatalosak, de kevesen fogadták el az evangéliumot. Ha oda gondoljuk, értelmezése nem okoz nehézséget. Máté azonban a méltatlan vendég elítélése után hozza. Mindenesetre a „választottak” kifejezés nem okvetlenül jelenti az üdvözülteket. Az egyház soha nem akart arról nyilatkozni, hogy az ilyenek sokan vagy kevesen vannak. Krisztus maga sem nyilatkozott (Lk 13,23). A szavakat inkább úgy kell értelmeznünk, hogy a meghívás mindenkinek szól, s az evangélista saját korának helyzetét vázolja. Vagyis azt, hogy a tudatos hit elfogadása és az evangélium terjedése sok akadályba ütközik. Isten természetfölötti öröme, lakomára hívja az embereket, de itt a földön a külső kép mégis olyan, mintha kevesen hinnének. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy Isten nem tudja üdvözíteni azokat is, akik csak burkolt hittel, vagy csak tapogatózással válaszolnak a benső kegyelmi hívásra.

Gál Ferenc

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (28.)

4. NEVELÉSSEL EVANGELIZÁLNI

KONKLÚZIÓ

Don Bosco nyomában

Fontos választás előtt állunk. Pár évtized alatt minden meg fog változni a fiatalok képzésének és társadalmi beilleszkedésének terén. Melyik forrásból fognak akkor meríteni? Don Bosco vállalkozása tűnik nekem az egyik legbőségesebb forrásnak, amely válaszol kérdéseinkre, sok ötletet ad és táplálja fantáziánkat. Igaz, a 19. század eleji társadalmi helyzet igen különbözött a 20. század végétől. De abban a csodálatos tartományban, Piemontéban már akkor is lehetett érezni a változásokat, a zűrzavart; a kapcsolatoknak is meg kellett változniuk az egyén és a csoportok között; az egyház, a társadalom támasza állandó támadásnak volt kitéve; a gazdasági fejlődés reményteljes jegyeket viselt, de botrányos életfeltételeket is teremtett. Ma, úgy látszik, a technokraták kezében van a jövő. Az ő kényük-kedvük szerint társadalmaink csodásnak vélt gyógyírt használnak, fokozzák a fogyasztást. Fogyasszunk egyre többet, és minden megy majd, mint a karikacsapás. De nincs miért jobban aggódnunk, mint a totális liberalizmusra épülő gazdasági sikerekért?

Don Bosco ezzel szemben mer beszélni a fiatalok reményeiről és lázadásáról és magukról a fiatalokról is. Nemet mer mondani a kiközösítésre, az erőszakra és igent a másik ember tiszteletére, igent a kedvességre, igent a szeretetre. Olyan egyszerűséggel beszélt, ami banálisnak vagy akár fenségesnek is tűnhet. Ezt mondta például:

„Szeretet nélkül nincs bizalom, bizalom nélkül nincs nevelés.”

„Nem elég, hogy szeretjük a fiatalokat, szükséges, hogy ezt ők is tudják.”

Minden ifjúban egy szundikáló szentet látott. Micsoda örökség! A szaléziak a nagy társadalmi változások idején kezdték el munkájukat: tanítási módszereiket és lelki vezetésüket, de a mai hányatott világunkban is hitelesek maradtak.

Igaza volt Jean Duvalletnek, Pierre abbé munkatársának, aki ezt mondta: „Nincsen más kincsetek csak Don Bosco pedagógiája. Ne törődjétek mással, azok csupán eszközök, hanem mentsétek meg pedagógiáját! A 20 év szolgálat, amelyet a fiatalok tanításával és nevelésével töltöttem, arra ösztönöz, hogy ezt mondjam: felelősek vagytok a világgal és az egyházzal szemben ezért a kincserért.”

Akkor mi az Örömhír jövője? Csak tőlünk függ! Vajon fel tudjuk-e majd fedezni Krisztus arcát bármely, hányatott sorsú fiatalban, ahogy Don Bosco is tette? Vajon meg tudjuk-e majd mutatni neki az Istenhez vezető utat úgy, hogy hiszünk, reménykedünk benne, hogy szeretjük, ahogy Jézus Krisztus is hisz, reménykedik benne, szereti? Befejezésül, mint ahogy az elején is tettem, azokhoz fordulok, akiknek ezeket a sorokat szántam:

Amikor látom egy gyermek tekintetét, aki mosolyog az életre,
 Amikor hallom egy beteg örömet, aki újra tud járni,
 Amikor egy börtönviseltet harag és megvetés nélkül
 befogadunk,
 Amikor egy fiatal bizalommal tud beszélni egy felnőtellel,
 Akkor tudom, hogy erről egy ember, a Názáreti Jézus
 prédikált.
 Pétertől tudtam meg, ő pedig Jánostól és Andrásztól tudta
 meg,
 És mindazoktól, akik ennek az embernek barátai voltak.
 Aki városról városra járt és az Atyáról beszélt.
 Aki szeretetet hirdetett mindenkinek, akivel csak találkozott.
 Mérheteretlenül nagy, tiszta és mint az izzó vas, égető
 szeretetet, amely felemésztja a gyengéket és a lagymatagokat.
 Olyan szeretetet, amely minden embert nyitottá tesz a másik felé,
 és nem hagy senkit sem feledésbe merülni, magányba roskadni.
 Még ma is emlékszik mindenki ezekre, barát barátoknak meséli,
 szájról-szájra jár.
 Ismételjük szavait, utánozzuk baráti tetteit.
 A virágok még bimbóznak, a szeretet még virágozik, ha féltéken is.
 És Ő ezt ismételteti nekünk: „Indulj el az úton, légy a teljesség
 vándora.”

Jean-Marie Petitclerc

**A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia néhány héttel ezelőtt
 kiadott járványügyi rendelkezéseit adjuk közre ismételten
 (részlet)**

A jelenlegi új koronavírus-járvány elsősorban direkt módon
 cseppfertőzéssel terjed, azaz a vírus terjedése szempontjából a
 legnagyobb veszélyt a megbetegedett, köhögő, tüsszögő ember
 jelenti. Ezért az elsődleges és legfontosabb megelőző intézkedés,
 hogy a szentmisén és közösségi alkalmakon a fenti tüneteket nem
 mutató személy vegyen részt.

A különböző felületekre került vírus inaktiválása érdekében kérjük
 a templom, plébánia fertőtlenítőszerrel történő fokozott,
 rendszeres, azaz minden közösségi alkalom, szentmise utáni
 takarítását, különös tekintettel a kézzel gyakran érintett
 felületekre (például padok, kilincsek, kapcsolók).

- Továbbra is kérjük, hogy a szentmisében a kézfogást mellőzzék;
- az áldoztatás a latin rítusban továbbiakban is kézbe történjen;
- kérjük a paptestvéreket és minden áldoztatót, hogy a szentmisék előtt és után, illetve az áldoztatás megkezdése előtt fertőtlenítsék kezüket;
- gyóntatáskor használjunk maszkot és igyekezzünk a megfelelő távolságot tartani gyóntató és gyónó között;
- lehetőleg jól szellőző helyiségben vagy szabadtéren történjen a gyóntatás;
- továbbra is kérjük a szenteltvíztartók kiürítését, azok használatának mellőzését;
- a templomok bejáratánál helyezünk el kézfertőtlenítőt;
- a hívek lehetőleg használjanak maszkot és tartsanak egymástól 1,5-2 méter távolságot;
- továbbra is kérjük, hogy a perselyezés a szentmise végén legyen.

Vasárnapi jegyzet

Hulló levelek szőnyegén

Játékok közt ballagdálok a kényelmesen szétterülő
 estben. Felhők fodrozódnak, de csak annyit látok,
 amennyit a kősz holdvilág mutat. Zárt a kert, fák, utak
 csend-szigete. Ez a zártság nekem a nyitottság. Amely
 összesűríti az emléket, és ösvényt vág új gondolatokhoz.

Hullnak a levelek, lábam elé kerül egy rejtelmes
 szőnyeg, amelynek mintáit az ős adja. Szép évszak,
 Petőfi roppantul szerette. Miért? Kosztolányi idéződik fel,
 aki játékok sokaságában életre és halálra gondolt, és arra
 a zárványra, amely beépül az élet közepébe, kérdésre,
 ami így hangzik: „Akarsz-e játszani?”

Játék az életünk, és aki nem figyel erre,
 megkeseredetté válik, reménytelen emberré. Mert mi a
 játék? Természetünk egyik alap adottsága. Már a
 Bölcsesség könyve rejtelmes mondatra utal, amikor a
 teremtés kezdetén az Úr művei körül éppen a bölcsesség
 játszadozott. És valóban jelenségek, tárgyak léte jelzi a
 játékot lényeggel, formával, metaforikus üzenettel. Olyan
 egyéniségekre gondolunk a játék értelmezésében, mint
 Néri Szent Fülöp (Fülöpke), aki élet-könnyedségével
 (nem könnyelműségével) zárta lelkébe a szentség
 kegyelmét, és ezzel vált szabaddá. Nem karrier, hír
 vonzotta, hanem meghívottságának szelleme, a hivatás
 lényege, amely a játékos magatartásban is a
 legkomolyabb szolgálattá válik...

Lépdelek a még félig zöld, hullt lombon, egy-egy
 gesztenye koppan mellettem, de az sem baj, ha a fejemre
 esik, van „védő” sapkám. Nem tudom, igazán kell-e?
 Időnként a kólintás csak növeli kedvemet a tovább-útra,
 amely kertben őszi virágok közé vezet, nyílik még rózsa,
 ha bágyadtan is, a cickafark sem hiányzik, bóbítáján tél-
 előjel fehérséggel. Impresszió és remény vezet, az a
 játék, amely festők, zenészek, költők lelkéből színeket,
 hangokat, sorokat kelt – őszi foglalásban.

Az elszálló idő sem lehet bánat. Karórám
 percmutatója némán halad a számlapon. Megnézem:
 este nyolc óra tíz percet mutat a két főmutató.

Már tiszta-csillagos az ég, és elkezdődik a „dolgoz
 lélekvándorlása”.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Egyetemének szarvasi Gyakorlója a 2020-2023 időszakra szólóan nyerte el az Oktatási Hivatal bázisintézménye címet. A GFE Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda az előző négy éves ciklusban már viselte ezt a kített címet, melynek az újabb időszakra történt adományozása elismerése az ott folyó gyermekközpontú szakmai munkának, az értékközpontú pedagógiai kultúrának, és a hazai és külföldi pedagógusképzés és továbbképzés támogatásának.

A szegedi Szent Rókus templomban ma délelőtt részesülnek a bérmálás szentségében ünnepi szentmise keretében a plébánia arra felkészült tagjai.

A Belvárosi Plébánia közössége ma ünnepli a Magyarok Nagyasszonya (október 8.) ünnepéhez kapcsolódóan búcsúját. A Székesegyházban a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss Imre szarvasi esperes-plébános celebrálja és mond homíliát. A búcsú szentmise miatt a máskor fél 12-kor kezdődő szentmise ma 11.45-kor kezdődik.

A Belvárosi Plébánia közösségének tagjai október hónapban, az esti szentmisék előtt 17.15-től együtt imádkozzák a rózsafüzért.

„Tök jó fesztivál!” címmel háromnapos rendezvénysorozatot szervez a Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott GEMMA Központ. Az október 19-én kezdődő szüreti mulatságon az intézmény fogyatékkal élő, fejlesztett és gondozott gyermekei őszi gyümölcsökből szűrt leveket, süteményeket készítenek, ám a fő hangsúly a tökfáragáson, valamint a tökből készült ételek főzésén lesz. Örömmel fogadják mindazoknak az önzetlen segítségét, akik takarmány- és sütőtökkel, almával, körtével, szilvával, szőlővel, napraforgóval vagy kukoricával, káposztával, sárgaréppával támogatnák a szüreti mulatság sikeres lebonyolítását. Az adományok átadása előtt kéri, telefonon egyeztetessenek az intézmény vezetőjével, Péntek Imrénével a 20/253-6102-es telefonszámon.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja által szervezett, hagyományos CsaládEgyetem következő előadása október 22-én, kedden 18 órakor kezdődik a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.) dísztermében. A „Hogyan mérgezi a pornó gyermekeinket és mit tehetünk ellene?” című előadást dr. Dulácska Csilla mentálhigiénés szakértő tartja. A részvételhez előzetes regisztráció szükséges, mely a csaladegyetem.hu világháló oldalán lehetséges. A szervezők kéri az érdeklődőket, hogy az előadás idején viseljenek maszkot.

Őszi és téli cipőket, valamint fürdőpapucsokat gyűjt a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás. Az adományokat csütörtökönként 15 és 17 óra között, az Alföldi utca 46. szám alatt található raktárnál várják a karitás munkatársai.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Dömötör Kórházlelkésségi Szolgálat - a járványügyi helyzetre tekintettel - telefonos és elektronikus úton történő, lelki beszélgetést ajánl fel a kórházban fekvő betegeknek, otthonukban gyógyulóknak és hozzátartozóiknak. A kórházi lelkipogondozó munkatárs a templomokban kihelyezett plakáton található elérhetőségeken várja a jelentkezőket. (Tóth Era: 30/228-4784; Gellén-Kunos Margit: 20/470-5444; Sári Zoltán: 30/349-5176; Aradi Márta: 70/237-8204; Vincze Márta Anikó: 20/392-4164).

A július elsejei állami feladat-átvállalás óta először október 5-én tartott olyan szakmai értekezletet a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató, melyen a régi mellett az új megyék szakmai vezetői és nevelőszülői tanácsadói is jelen voltak. A 2140 munkavállalót foglalkoztató szervezet kiemelkedő szerepet vállal a hazai gyermekvédelemben, hiszen nyolc megyében látja el a terület szakellátási feladatait. A szegedi szakmai napon mintegy 120-an vettek részt, a járványügyi szabályok betartásával.

Kothencz János főigazgató elsősorban arról a gyermekközpontú szemléletről beszélt, mely meghatározza a szolgáltató tevékenységét. Kiemelten szólt a nevelőszülői tanácsadókról, akik a sorsfelelősei, életvezetői a gyermekvédelmi gondoskodásba került gyermekeknek. Hangsúlyozta, közös feladat a családjukat veszített gyerekekkel való törődés, a szervezet szakmai programrendszere is ezt a célt szolgálja. Ezt erősítette meg Balogh Zolt főigazgató helyettes, aki a szakmai munka egyik legfőbb eleméről, az élménypedagógiai programról beszélt. Hangsúlyozta, élménnyel nevelünk, ezért minden megyében nagy hangsúlyt kell fektetni a különféle kulturális, sport és szabadidős programok szervezésére. A főigazgató helyettesek a működés további területeit érintették előadásaikban. András Katalin a nevelőszülői toborzásról és az örökbefogadásról is beszélt, Pál Hortenzia pedig a Gyermekünk védelmében elnevezésű informatikai rendszer rejtelmeibe avatta be a résztvevőket. Szabóné Szívós Ildikó, azt hangsúlyozta, hogy minden esetben a gyermek az első, így az ő igényeiket, mindig támogatja a szolgáltató, legyen szó magánóráról vagy akár egy ágyról, íróasztalról.

Sikeresen zárult a Katolikus Karitás Legyen öröm az iskolakezdés elnevezésű segélyakciója. A jubileumi programon mintegy tízezer gyermeket támogatott a szervezet. A Karitás országos központja saját forrásból 20 millió forint, a Karitás egyházmegyei központjai pedig 10 millió forint értékben nyújtottak iskolakezdési támogatást utalvány formájában. Az augusztusban indult segélyakció során Budapesten, vidéken, valamint Kárpátalján és Délvidéken is több száz kisdíák kapott támogatást. A támogatottak száma összesen 9078 fő, a jó szándékú adományozóknak köszönhetően iskolatáskát, tolltartót, füzeteket, illetve ruhát és számítógépet adhattak át a szervezet önkéntesei. A trianoni döntés 100. évfordulóján a segélyszervezet határon túli magyar településeken is támogatást nyújtott a diákoknak. Kárpátalján és Délvidéken több mint 2 millió forint értékű iskolatáska és tanszer adománnyal segített a Karitás 300, nehéz anyagi körülmények között élő gyermeket Ungvártól Körösmezőig, Szabadkától Muzslyáig. Kiemelt cél volt, hogy a szórványban élő önkéntesek szervezésével külön is támogatni tudják azokat, akik magyar nyelvű osztályban, vagy iskolában kezdik a tanévet. A Karitás szeretné, ha a szülőföldjükön maradó, magyar nyelvet és kultúrát őrző családok gyermekeinek is könnyebb legyen az iskolakezdés.

A katolikus egyházban több évtizedes hagyomány október hónap folyamán a missziós gondolat tudatosítása. Az idén október 18-a, vasárnap a missziók világnapja, mely alkalom arra is, hogy az egyház tagjai adományaikkal is segítsék a missziós munkát. Ezért a jövő vasárnapi perselyadományokat minden katolikus templomban a missziók javára továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, ☩ Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.